Βυζάντιοι. Αθηναίοι

397

Φίλιππος.

Φωκίωνος ιδ. Αθηναϊδ.

« Οργιζομένων δε τοις Βυζαντίοις των Αθηναίων, κη. δεξαμένων τη πόλει Χάρητα πεμφθέντα μετά δυνάμεως βοηθόν αυτοίς προς Φίλιππον, φησίν ο Φωκίων ότι δει μη τοις απιστούσι των συμμάχων, αλλά τοις απιστουμένοις οργίζεσθαι των στρατηγών· αυτός ηρέθη στρατηγός και πιστευθείς υπό των Βυζαντίων εποίησε τον Φίλιππον απελθείν άπρακτον. »

Πρβλ. Αποφθ. βασιλ. κ. στρατηγών. σ. 44.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

398

Βυζάντιοι. Χαλκηδόνιοι.

Θρᾶκες.

Πλουτ. Αἴτια Ἑλληνικά Τ. Β΄ σ. 348

59. Διὰ τί ταῖς Χαλκηδονίαις ἔθος ἐστίν, ὅταν ἀνδρά-
σιν ἀλλοτρίοις ἐντύχωσι, μάλιστα δ' ἄρχουσι, τὴν ἑτέ-
ραν περικαλύπτεσθαι παρειάν; πόλεμος ἦν αὐ-
τοῖς πρὸς Βιθυνούς . . . . Ζειποίτου δὲ βασιλεύ-
σαντος αὐτῶν, πανστρατιᾷ, καὶ Θρᾳκῶν ἐπικουρί-
ας προσγενομένης, ἐπυρπόλουν καὶ κατέτρεχον τὴν χώ-
ραν . . . . κακῶς ἀγωνισάμενοι
(οἱ Χαλκηδόνιοι . . . ὑπὲρ ὀκτακισχιλίους ἀ-
πέβαλον στρατιώτας· καὶ παντελῶς μὲν οὐκ ἀνῃρέθη-
σαν τότε, Ζειποίτης Βυζαντίοις χαρισάμενος τὰς διαλύ-
σεις . . .
αἱ ἀνανδρίαν ἐχόμεναι γυναῖκες (πολλὴ τὴν
πόλιν ἐρημίας ἀνδρῶν κατέσχε) . . . . αὐ-
ταὶ δι' αὐτῶν ἔγραψαν οἷς δεήσει παρὰ δικαστὰς
ἢ ἄρχοντας, ἀπάγουσαι θάτερον μέρος τοῦ προσώπου τῆς
καλύπτρας. αἱ δὲ γεγαμημέναι δι' αἰσχύνην (ὡς
νυμφευθεῖσαι ἀπελευθέροις ἢ μετοίκοις) ἀναμιχθῆ-
ναι ταύταις . . . τὸ ἔθος ὅμοια κατέστησαν . .

Βυζάντιοι.

α. Βυζάντιον ἕνα λέγουσιν ἐπὶ δυσμόρφῳ γυναικὶ μοιχὸν εὑρόντ' εἰπεῖν «ὦ ταλαίπωρε, τίς ἀνάγκη; σαπρὰ γὰρ ἡ προΐξ.»

Πλουτ. Περὶ πολυπραγμοσύνης. Τ. Β΄, σ. 260.

Βυζάντιοι. Χαλκηδόνιοι

400

Πλ. 89. ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ὑπομνημάτων. Τ. Ζ΄. σ. 66.

28. ‘Πῆμα κακὸς γείτων’ ταῦτα καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ὁ Πλούταρχος ἐπιστώσατο· καὶ γὰρ Ἀθηναίους καὶ Ἀκαρνᾶνας, Ἕλληνας ὄντας καὶ γείτονας, ἐχθραίνειν διὰ πλεονεξίαν ἀλλήλους, καὶ Χαλκηδονίους καὶ Βυζαντίους διὰ τὴν ἔμφυτον δυσμένειαν περὶ σκαλμοῦ διενεχθέντας ἐν τῷ Βοσπόρῳ ναυμαχῆσαι.”

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ